

πεδίου βαρύτητος είναι ὁμογενῆ δευτεροβάθμια πολυώνυμα ὡς πρὸς τὰς συνιστώσας τῆς ἐντάσεως τοῦ πεδίου. Εἰς τὴν γενικὴν διατύπωσιν ἐμφανίζονται δύο ἄριθμητικοὶ παράγοντες, αἱ τιμαὶ τῶν ὁποίων καθορίζονται ἀπὸ τὰς συνθήκας ὁριακῆς συμπτώσεως πρὸς τὴν νευτώνειον θεωρίαν καὶ κατὰ προσέγγισιν ἰσότητος ἀδρανοῦς καὶ βαρείας μάζης.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ *

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. **Νίκος Α. Βέης (Bees)** παρουσιάζει τὴν ἐκ τῆς «Νέας Ἑστίας», τόμ. ΛΔ', τευχ. 397, ἀνατυπωθεῖσαν «**Βιβλιογραφίαν Κωστῆ Παλαμᾶ**», ἔργον τοῦ κ. **Γ. Κ. Κατσίμπαλη**, ἀναπτύσσων δὲ τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ λέγει τὰ ἑξῆς :

«Ἐχὼ τὴν ἐξαίρετον τιμὴν καὶ τὴν χαρὰν, κύριοι συνάδελφοι, νὰ ὑποβάλω ἐνώπιον τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας τὴν βιβλιογραφίαν Κωστῆ Παλαμᾶ, πόρισμα μακρᾶς ἐργασίας τοῦ συντοπίτου καὶ συνεργάτου μου κ. Γ. Κ. Κατσίμπαλη, ἐφέδρου λοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, διακριθέντος εἰς ἀγῶνας ἐθνικοῦς. Φίλος ἀσπίσιος τῶν νεοελληνικῶν σπουδῶν καὶ ἐρευνητῆς εὐδόκιμος ὁ κ. Γ. Κ. Κατσίμπαλης ἐδημοσίευσεν ἤδη πολλὰ καὶ καλὰ δημοσιεύματα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν νεωτέραν φιλολογίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἰς τὴν ἀπαράμιλλον αὐτοῦ φιλοπονίαν ὀφείλομεν σειρὰν ὄλην βιβλιογραφικῶν δοκιμῶν, σχετικῶν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Παπαδιαμάντην ¹⁾, τὸν Κώσταν Κρυστάλλη ²⁾, τὸν Περικλῆ Γιαννόπουλον ³⁾, τὸν Μ. Μητσάκην ⁴⁾, τὸν Ι. Γρυπάρην ⁵⁾, τὸν Κ. Θεοτόκην ⁶⁾. τὸν Κ. Καβά-

* Ἡ παρουσίασις ἐγένετο κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς 4 Μαΐου 1944.

¹⁾ Γ. Κ. Κατσίμπαλη, Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης. Πρῶτες κρίσεις καὶ πληροφορίες. Βιβλιογραφία. Ἀθήνα, Τυπογραφεῖο «Ἑστία» 1934, σελ. ἡριθ. 134, σχ. 8ον.— «Γ. Κ. Κατσίμπαλη, «Συμπλήρωμα Βιβλιογραφίας Α. Παπαδιαμάντη. Ἀθήνα, Τυπογραφεῖο «Ἑστία» 1938, σελ. ἡριθ. 19, σχ. 8ον.

²⁾ Γ. Κ. Κατσίμπαλη, Κώστας Κρυστάλλης, Κρίσεις καὶ πληροφορίες. Βιβλιογραφία. Ἀθήνα, Τυπογραφεῖο «Ἑστία» 1935 [- 1937], σελ. 104, σχ. 8ον.— «Γ. Κ. Κατσίμπαλη, Βιβλιογραφία Κ. Κρυστάλλη (Συμπλήρωμα). Ἀθήνα, Τυπογραφεῖο Σεργιάδη 1943, σελ. ἡριθμ. 23, σχ. 8ον.

³⁾ Γ. Κ. Κατσίμπαλη, «Βιβλιογραφία Περικλῆ Γιαννοπούλου» ἐν τῷ περιοδικῷ «Τὰ Νέα Γράμματα», τόμ. Δ' (Γεν. - Μάρτ. 1938) σελ. 279-291.

⁴⁾ «Γ. Κ. Κατσίμπαλη, Βιβλιογραφία Μιχαὴλ Μητσάκη. Ἀθήνα, Τυπογραφεῖο Σεργιάδη, 1942», σελ. ἡριθμ. 21, σχ. 8ον (ἐπὶ μέρους ἀπόσπασμα ἐκ τῆς «Νέας Ἑστίας», τόμ. 1937). «Βιβλιογραφικὰ συμπληρώματα Ι. Γρυπάρη - Μ. Μητσάκη - Κ. Θεοτόκη - Κ. Καβάφη. Ἀθήνα, Τυπογραφεῖο Σεργιάδη 1944», σελ. 14, σχ. 8ον.

⁵⁾ Γ. Κ. Κατσίμπαλη, «Βιβλιογραφία Ι. Ν. Γρυπάρη, Ἀθήνα, Ἑλληνικὴ Ἐκδοτικὴ Ἑταιρεία Α.Ε. 1942», σελ. ἡριθ. 22, σχ. 8ον. (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Νέας Ἑστίας» τόμ. ΛΒ', 1942, σελ. 622-640). Πρβλ. καὶ «Νέαν Ἑστίαν» τόμ. ΛΒ', 1942, σελ. 1271-1273: «Βιβλιογραφικὰ παραλειπόμενα [Ι. Ν. Γρυπάρη καὶ Κ. Παρορίτη]», περὶ δὲ μεταγενεστέρων συμπληρωμάτων, πρβλ. ἀνωτέρω, ὑποσημ. 4).

⁶⁾ Γ. Κ. Κατσίμπαλη, «Βιβλιογραφία Κωνστ. Θεοτόκη. Ἀθήνα, Τυπογραφεῖο Σεργιάδη

φην ¹⁾ και άλλους ²⁾ λογοτέχνας. Ἄλλ' ἰδιαίτερος ἐσπούδασε καὶ ἠγάπησεν ὁ κ. Γ. Κ. Κατσιμπαλης τὴν τέχνην τοῦ Κωστή Παλαμᾶ, ἐγνώρισε δὲ πολλὰ μυστικά τοῦ τραγοιδιοῦ ³⁾ τοῦ μεγάλου τούτου ἥρωος τῆς ποιητικῆς σκέψεως. Μετὰ τοῦ φιλομούσου Ἑλληνοσ κ. Θεοδώρου Φ. Στεφανίδου μετέφρασεν ἀγγλιστὶ ὁ κ. Γ. Κ. Κατσιμπαλης πολλὰς ἐκλογὰς ἐκ τοῦ Παλαμικοῦ ἔργου, μάλιστα δ' ἐκ τῶν «Ἰάμβων καὶ Ἀναπαίστων», τοῦ «Τάφου», τῆς «Ἀσάλευτης Ζωῆς», τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου» καὶ ἐκ τῶν μεταγενεστέρων συλλογῶν, ὅπως «Οἱ Καημοὶ τῆς Λιμνοθάλασσης», «Ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Μοναξιά», οἱ «Βωμοί», «Τὰ Παράκαιρα» ⁴⁾. Ἐξέδωκε δὲ μέχρι τοῦδε ὁ κ. Γ. Κ. Κατσιμπαλης ἑλληνιστὶ καὶ εἰς ξένας γλώσσας εἴκοσι καὶ τέσσερα τεύχη χρήσιμα διὰ τὴν διάδοσιν καὶ κατανόησιν τοῦ ποιητικοῦ ἔργου τοῦ Κωστή Παλαμᾶ ⁵⁾, τὸ ὁποῖον εἰς πολλὰ σημεῖα πρέπει νὰ συγκριθῆ — ὅπως διελάλησεν ὁ D. C. Hesselring ⁶⁾ — πρὸς τὸν Αἰσχύλον ἢ τὸν Ρωμανὸν τὸν Μελφδόν, τὸν Πίνδαρον τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ εἰς τὸν κ. Γ. Κ. Κατσιμπαλην ὀφείλεται ὅλος ἰδιαίτερος ἡ παρασκευὴ τῆς ὑποψηφιοῦτος τοῦ Κωστή Παλαμᾶ διὰ τὸ βραβεῖον *Nobel*, ὅτε πλέον ὁ Ἑλληὴν ποιητὴς ἀνῆκεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς συγχρόνου παγκοσμίου λογοτεχνίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1932 ὁ κ. Γ. Κ. Κατσιμπαλης ἐξέδωκε τὴν «Παλαμικὴν βιβλιογραφίαν 1926 - 1931 ⁷⁾», ἔπειτα τῷ 1936, ἐξέδωκε «Τὰ Χρονικὰ τῶν Πενηντάχρονων [βιβλιογραφίαν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Κωστή Παλαμᾶ] ⁸⁾», κατὰ τὰ δύο δὲ τελευταῖα ἔτη ἐδημοσίευσεν εἰς τρία τεύχη τὴν «Βιβλιογραφίαν Κωστή Παλαμᾶ», ἀναγράφουσαν τὰς ἐκδόσεις εἰς αὐτοτελῆ βιβλία τῶν ἔργων τοῦ Ποιητοῦ ὡς καὶ τὰ δημοσιεύματα αὐτοῦ καὶ περὶ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1876 - 1910 ⁹⁾.

Ἡ δ' ἐνώπιον Ὑμῶν παρουσιαζομένη «Βιβλιογραφία Κωστή Παλαμᾶ» ¹⁰⁾

1942», σελ. ἠριθμ. 19, σχ. 8ον. Περὶ μεταγενεστέρων συμπληρωμάτων πρβλ. ἀνωτέρω, σελ. 236, ὑποσημ. 4).

¹⁾ Γ. Κ. Κατσιμπαλη, «Βιβλιογραφία Κ. Π. Καβάφη. Ἀθήνα. Τυπογραφεῖο Σεργιάδου 1943», σελ. ἠριθμ. 58, σχ. 8ον (ἐπὶ μέρους ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Κύκλος», Χρόνος Α' [1932] τόμ. Β', σελ. ἠριθμ. 134 - 139). Περὶ μεταγενεστέρων συμπληρωμάτων, πρβλ. ἀνωτέρω, σελ. 236, ὑποσημ. 4).

²⁾ Πρβλ. ἀνωτέρω, σελ. 236, ὑποσημ. 5, ὅπου ὁ λόγος περὶ Κ. Παρορίτη.

³⁾ Πρβλ. *Νίκων Α. Βέην (Bees)* ἐν τῇ «Νέα Ἑστία» τόμ. ΛΔ', Χριστούγεννα 1943 [τεύχος Κωστή Παλαμᾶ] σελ. 103β.

⁴⁾ «Poems by Kostas Palamas. Selected and Rendered into English by *Theodore Ph. Stephanides* and *George C. Katsimbalis* 1925. [Printed in Great Britain by Hazell, Watson & Viney, Ltd., London and Aylesbury]. Πρβλ. καὶ *Leandros K. Palamas, A Study on the «Palm - Tree» of Kostas Palamas. Translated into English by Theodore Ph. Stephanides and George C. Katsimbalis, Athens 1931.*

⁵⁾ Πρβλ. περιοδικὸν «Νέα Ἑστία», τόμ. ΛΔ', Χριστούγεννα 1943 [τεύχος Παλαμᾶ] σελ. 308, 312.

⁶⁾ Δώδεκα ἄρθρα γιὰ τὸν Παλαμᾶ. Ἐν Ἀθήναις 1932, σελ. 56.

⁷⁾ Ἀθήναι, Τυπογραφ. «Ἑστία» 1932, σελ. 62 σχ. 8ον.

⁸⁾ Περιοδικὸν «Τὰ Νέα Γράμματα» τόμ. Β' (1936), σελ. 600 - 616.

⁹⁾ «Βιβλιογραφία Κωστή Παλαμᾶ. Α' Ἐκδόσεις 1942, σελ. 15, Τεύχ. Β'. 1876-1900, 1943, σελ. 35. Τεύχ. Γ' 1901 - 1910. (Ἀπαντα ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σεργιάδου).

¹⁰⁾ Περιοδικὸν «Νέα Ἑστία», τόμ. ΛΔ'. Χριστούγεννα 1943, σελ. 375 - 471, ὅθεν καὶ

ἀναγράφει μόνον τὰ δημοσιεύματα τοῦ Ποιητοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1876 μέχρι τοῦ 1943, ἀνερχόμενα τὸ ὅλον εἰς 3409. Ἔχουσι δὲ ταῦτα ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς Βιβλιογραφίας ὑπαχθῆ εἰς τὰς ἐξῆς κατηγορίας : 1) εἰς ἐκδόσεις εἰς αὐτοτελῆ βιβλία, 2) εἰς δημοσιεύματα εἰς περιοδικὰ καὶ ἑφημερίδας, ἔπειτα : α') εἰς ποιήματα πρωτότυπα, β') εἰς μελέτας, ἄρθρα, σημειώματα κλ., γ') εἰς διηγήματα, δ') εἰς μεταφράσεις τοῦ Ποιητοῦ ἐξ ἄλλων λογοτεχνιῶν, ε') εἰς μεταφράσεις ἔργων τοῦ Ποιητοῦ 1) εἰς Ποιήματα, 2) εἰς Διηγήματα, 3) εἰς Μελέται, ἄρθρα, σημειώματα κλ.).

Ἐν τέλει τῆς βιβλιογραφίας δηλοῖ ὁ ἀκαταπόνητος καὶ ἐλευθέριος συντάκτης τῆς Παλαμικῆς βιβλιογραφίας, ὅτι τὴν ἐργασίαν του ταύτην προσφέρει εἰς τὴν «Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ἐκδοσὴ τῶν Ἀπάντων τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ γιὰ νὰ τὴ διευκολύνῃ καὶ καθοδηγήσῃ εἰς τὸ δύσκολον ἔργον της». Ὡς μέλος τῆς προμημονουθείσης ἐπιτροπῆς ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου εἰς τὸν κ. Γ. Κ. Κατσιμπάλην ἐπὶ τῇ πολυτίμῳ προσφορᾷ, ἀπεκδεχόμενος καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ ἐκ τῆς φιλομουσίας καὶ τῆς μεγαλοψυχίας τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος, ἵνα μετὰ τοῦ Schiller εἴπωμεν : *ist auch in Arkadien geboren*.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βιβλιογραφίας τοῦ κ. Γ. Κ. Κατσιμπάλην δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐμφανίσεως τὸ πολύμορφον, πολυσύνθετον καὶ πολύμετρον ἔργον τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπῆρξε μόνον ποιητῆς, ἀλλὰ καὶ φωτιστῆς καὶ γλωσσοπλάστης καὶ στοχαστῆς καὶ φιλόσοφος καὶ ἐρμηνευτῆς τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ προφήτης τῶν πεπωμένων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐπιναλαμβάνω ὅ,τι καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῆς Πανεπιστημιακῆς μου ἔδρας πολλάκις εἶπα : «Ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς εἶναι ὁ ποιητικὸς χρονογράφος τῆς Φυλῆς. Ἐψαλε τὴν Πατριίδα, τὴ μεγάλη καὶ τὴ μικρὴ· ἔψαλε μὲ τὴ ροιμειώτικη παλληκαρῆσια λύρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοὺς ἥρωες, τὶς νίκας καὶ τοὺς χαλασμούς, τὶς δόξας καὶ τοὺς ξεπεσμούς, τὰ περασμένα καὶ τὶς μελλοντικὰς ἐλπίδες, τὶς χαρὰς καὶ τὶς λύπες. Καὶ τὸ τραγούδι τοῦ Παλαμᾶ ἀνύψωσε στὸν Ὀλυμπο θεοὺς καὶ ἥρωες, νέους καὶ ἀρχαίους, πρόσωπα τῆς Ἱστορίας, προσωποποιήσεις καὶ γεννήματα τῆς φαντασίας»¹⁾).

Ἄλλ' ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἀνήκει καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου· καὶ ἡ γνώμη αὕτη δὲν εἶναι μικροῦ καὶ ταπεινοῦ ἀνθρώπου, εἶναι γνώμη μεγάλου ποιητοῦ, ὁ ὁποῖος λέγεται *Rabindranath Tagore*²⁾). Μεταξὺ τῶν ἡμετέρων ὑπάρχουσιν οἱ πιστεύοντες, ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ μελλοντικῶς θὰ καταπέσῃ, ὅπως κατέπεσεν ἡ ποίησις τῶν Σούτσων, οἱ ὁποῖοι καθ' ἣν ἐποχὴν ἔζων ἐθεωροῦντο μεγάλοι ποιηταί. Ἄλλ' ἐκ Παρισίων ἀκούονται ἄλλα μηνύματα : ὁ ἐραστῆς τῆς ζωῆς καὶ λάτρης τοῦ Ἀληθινοῦ, ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς, — κατὰ τὸν βαθυστόχαστον κριτικὸν *Alfred Dumas* καὶ τὸν *Eugène Clément*³⁾ — ἠδύνατο νὰ εἶναι *μεγάλος ποιητῆς τῆς μελλοντικῆς*

εἰς ἴδιον τεῦχος : «Βιβλιογραφία Κωστῆ Παλαμᾶ. Ἐκδόσεις καὶ Δημοσιεύματα. Ἀθῆναι, Ἑλληνικὴ Ἐκδοτικὴ Ἐταιρεία Α. Ε. 1943, σελ. 103, σχ. 8ον.

¹⁾ «Νέα Ἑστία», τόμ. ΛΔ', Χριστούγεννα 1943 [τεῦχος Κωστῆ Παλαμᾶ] σελ. 111 κ.ε.

²⁾ Δώδεκα ἄρθρα γιὰ τὸν Παλαμᾶ, σελ. 61.

³⁾ Αὐτόθι, σελ. 10-11.

πολιτείας. Καὶ ὁ Gustave Glotz ¹⁾ πιστεύει, ὅτι ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς ἀνήκει εἰς τοὺς πολὺ μεγάλους ἐκείνους ποιητάς, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα πάντοτε θὰ ζῆ καὶ οἱ σίχιοι θὰ μένωσι «κτῆμα ἐς αἶν».

Ἐπὶ δύο γενεάς ὑπῆρξεν ὁ Κωστῆς Παλαμᾶς μὲ τὸ ἔργον του ἀναντιρρήτως ἀληθινὸς ἐθνικὸς παιδαγωγός. Καὶ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀντικείμενον τῆς μούσης του ὑπῆρξαν τὰ Ἑλληνικὰ Νιάτα ²⁾. Ἡ ταπεινότης μου πιστεύει ἀκραδάντως εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ εἰς τὸ ἀμάραντον τῆς ποιήσεως καὶ τῶν ἄλλων καλῶν τεχνῶν. Καὶ πιστεύει, ὅτι αἱ μελλοντικαὶ ἑλληνικαὶ γενεαὶ θὰ εἶναι ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς πολὺ καλύτεραι τῆς παρούσης γενεᾶς. Καὶ παρηγοροῦμαι μαζὶ μὲ λαμπρὸν Ἑλληνα τοῦ Λονδίνου, καὶ αὐτὸν συντοπίτην, καὶ αὐτὸν Ἀρκάδα, ὅτι αἱ ἐπερχόμενα Ἑλληνικαὶ γενεαὶ μέχρι τοῦ ἀπωτέρου μέλλοντος θ' ἀκροασθῶσι «μὲ ἐντονωτέραν τὴν χαρὰν καὶ διανυγστέραν τὴν ἀπόλαυσιν τὸ γλυκὺ ἢ βαθυῆχον μέλος τῶν ρυθμῶν» τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ ³⁾.

Ὁ κ. Γ. Ἰωακείμωγλου παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μιχαὴλ Ἀργυροπούλου, λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν τὸν πρῶτον τόμον των Χρονικῶν τῆς Ἀνατολῆς (Σμύρνης), τοῦ γνωστοῦ Σμυρναίου λογίου καὶ ποιητοῦ Μιχαὴλ Ἀργυροπούλου.

Ὁ ἀνὰ χεῖρας τόμος περιλαμβάνει σκιαγραφίας Σμυρναίων Ἑλλήνων λογίων καὶ ποιητῶν καθὼς καὶ ξένων συγγραφέων καὶ λογοτεχνῶν, οἵτινες ἐγεννήθησαν ἐν Σμύρνη ἢ συνέβαλον εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ τόπου.

Τὸ πρῶτον κεφάλαιον εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἀδαμάντιον Κοραῖν. Ἐκεῖ μανθάνομεν ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ Κοραῖ ἦτο κόρη τοῦ Διαμαντῆ Ρυσίου, πρωτοπόρου τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἐν Σμύρνη καὶ ὁ πατὴρ του Ἰωάννης Κοραῖς ἔμπορος ἀπὸ τὴν Χίον.

Εἰς τὸν κώδικα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σμύρνης (1690 - 1863), ὅστις ἐκἀή κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ 1922, ὑπῆρχε προικοσύμφωνον «ἐν ᾧ διαλαμβάνονται τὰ ὅσα ὁ Διαμαντῆς Ρύσιος ὑπανδρεύων κατὰ νόμους ἁγίους τὴν θυγατέρα του Θωμαῖν μὲ τὸν κῆρ Ἰωάννην Κοραῖν προικὸς λόγῳ ἀπὸ τὸ ἔχει του δίδει εἰς τὴν εἰρημένην του θυγατέρα...»

Ἀπὸ τὸν γάμον ἐκεῖνον ἐγεννήθη τὴν 27ην Ἀπριλίου 1748 ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῖς καὶ ἐσπούδασε τὸ πρῶτον εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολήν. Εἰς τὴν συνοικίαν Ἁγίου Γεωργίου Σμύρνης ὑπῆρχε καὶ ἡ οἰκία ὅπου ἐγεννήθη ὁ Κοραῖς.

Ὁ συγγραφεὺς ἀποδεικνύει ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὲς ὅτι ὁ Κοραῖς εἶναι Χῖος καὶ ἐξηγεῖ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος ὁ Κοραῖς ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν του Χῖον. Εἰς τὰ ἐπόμενα κεφάλαια δίδονται σκιαγραφαί τοῦ Ἰεσοῦ Λάτρη,

¹⁾ Αὐτόθι, σελ. 62 - 63.

²⁾ «Νέα Ἑστία», Χριστογέννα 1943 [τεῦχος Κωστῆ Παλαμᾶ], σελ. 112α κ.έ.

³⁾ Δώδεκα ἄρθρα γιὰ τὸν Παλαμᾶ σελ. 12 - 14 (Δημητρίου Κακλαμάνου ἄρθρον).

Ἰωσήφ Μάγνη, Παύλου Καλλιγᾶ, Νικολάου Σαλτέλη, Θεοδώρου Ὁρφανίδη, Ι. Ἰσιδωρίδη Σκυλίτση, Στεφάνου Ξένου, Ἰωάννου Καρασούτσα, Ἀριστείδου Καλλιγᾶ, Ἀλεξάνδρου Παρώδη, Φωκίωνος Βουτσινᾶ, Νικολάου Φαρδύ, Μιλτιάδου Κρεντιροπούλου, Bouaventure Slaars, Georges Weber, Albert Reggio, Cecil John Gadoux, Willy Spereo, Κωνσταντίνου Νικολοπούλου, Στυλιανοῦ Σπαθῆ, Νικολάου Κωστῆ, Γ. Παπασλιώτη, Κυριάκου Μυλωνᾶ, Πέτρου Φωτιάδη. Ἀθαν. Παπαδοπούλου - Κεραμέως, Νικολάου Χατζῆ Κωστῆ Ὡς τελευταῖος Σμυρναῖος ἀναφέρεται ὁ τόσον προώρως ἀποθανὼν Ἰωάννης Συκουτρῆς, ὁ ὁποῖος ἀπεφοίτησεν ἀπὸ τὴν Ἐδαγγελικὴν Σχολὴν 4 ἔτη πρὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ 1922.

Εἰς τοὺς ἐπομένους πέντε τόμους τῶν Χρονικῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐκ τῶν ὁποίων ὁ δεύτερος εὐρίσκεται ὑπὸ ἐκτύπωσιν ὁ συγγραφεὺς θὰ πραγματευθῆ τὰ ἐξῆς θέματα. Τὴν Ἐκκλησίαν (Ἁγία Φωτεινὴ κ.τ.λ), τὴν παιδείαν (Ἐδαγγελικὴ Σχολή), τὰ ἀρχαῖα (Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη), τὸν τύπον (Ἐφημερίδες, περιοδικά, βιβλία) καὶ τὰ λαογραφικά (γλῶσσα, τραγούδια καὶ παραμύθια).

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἀργυροπούλου εἶναι μία σπουδαία συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μ. Ἀσίας. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τοὺς εἰδικούς νὰ ἐρευνήσουν λεπτομερέστερον τὴν ἱστορίαν τῆς Σμύρνης.

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ἐπὶ 60 καὶ πλέον ἔτη ἐργάζεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς ἰδέας.

Μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ 1922 ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἐπαξίως ἀντεπροσώπευσε τοὺς συμπολίτας του εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ὅπου ἐγένετο καὶ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν ἀκάματον συγγραφέα, ὅπως ὀλοκληρώσῃ τὸ ἔργον του καὶ εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον μᾶς χαρίσῃ τοὺς λοιποὺς τόμους τῶν Χρονικῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ δὲν διακρίνει μόνον ὁ ζῆλος, ἡ ἀκριβολογία καὶ ἡ ἐπιμέλεια τοῦ ἐρευνητοῦ, ἀλλὰ εἶναι γραμμένον καὶ μὲ τὸν πόνον, τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν νοσταλγίαν τοῦ ἀνδρός, ὁ ὁποῖος ἔχασε τὴν πατρίδα του. Κάπου γράφει «λείπω εἴκοσι χρόνια ἀπὸ τὸν τόπον μου ἐκεῖνον ἐνῶ δὲν λείπει αὐτὸς μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὸν νοῦν μου!»

Τὰ αἰσθήματα ταῦτα εὐρίσκουν ἰδιαιτέραν ἀπήχησιν εἰς τὴν καρδίαν ὄλων τῶν Σμυρναίων καὶ φαντάζεσθε τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν νοσταλγίαν τοῦ ἀναγνώστου, ὅταν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ βιβλίου «ἕνα φαρμακεῖον Σμυρναίων λογίων καὶ ποιητῶν» ἀναγινώσκει τὴν περιγραφὴν τοῦ πνευματικοῦ, θρησκευτικοῦ, καὶ Ἐθνικοῦ κέντρου τῆς Σμύρνης ἥτοι τοῦ συγκροτήματος, Ἁγία Φωνεινή, Ἱερὰ Μητρόπολις, Ἐδαγγελικὴ Σχολή, Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη, καὶ ἐνθυμεῖται τὰ παιδικὰ του χρόνια, ὅπου πολλάκις τῆς ἡμέρας ἀνήρχετο τὴν κλίμακα τῆς Ἐδαγγελικῆς Σχολῆς διὰ νὰ ἐκπαιδευθῆ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα.

Ἄν λάβετε αὐτὰ ὑπ' ὄψιν κ. Συνάδελφοι θὰ συγχωρήσητε τὸ θάρρος μου νὰ καταθέσω σήμερον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἕνα βιβλίον τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται τῶν ὀρίων τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω ἀφιερῶσει τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις.